

“Να γίνουμε επίμονοι και θρασύτατοι επαίτες της αγάπης του Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Την Κυριακή 14 Φεβρουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως.

Στο κήρυγμα του Θείου Λόγου ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας που αναφέρεται στην θεραπεία της δαιμονίζουσας κόρης μιας Χαναναίας γυναίκας από τον Ιησού Χριστό. Και η θεραπεία επήλθε διότι ο Κύριος διέκρινε στην ικεσία της γυναίκας την επιμονή, την μεγάλη θέληση και πίστη της να Τον συναντήσει για να λυτρώσει την κόρη της από το δαιμόνιο.

«Είναι μια ιστορία τολμηρής πίστεως και ευλογημένου θάρρους η σημερινή ευαγγελική διήγηση. Μια ιστορία που δίνει έναν τρόπο συμπεριφοράς αξιομίμητο. **Το θάρρος και η παρρησία της Χαναanaίας μας εκπλήσσει, αναλογιζόμενοι τις αντιλήψεις των ανθρώπων της εποχής εκείνης. Δεν είναι όμως τυχαίο γεγονός. Είναι το αποτέλεσμα ενός εσωτερικού πόθου να συναντήσει τον Χριστό και να διεκδικήσει αυτό που είναι δικαίωμα κάθε ανθρώπου, τη θεϊκή ευλογία.**

Η θερμή αυτή πίστη της γυναίκας πηγάζει από την αγάπη και τον πόνο που νιώθει για το κοριτσάκι της που ταλαιπωρείται. Τα δύο αυτά συναισθήματα γεννούν μέσα της μια καθαρή και δυνατή πίστη για τον Χριστό, διότι προβαίνει σε μια ενέργεια αναπάντεχη και αναγκαία. Σπάζει τα σύνορα, τα όριά της για να συναντήσει τον Χριστό.

Τα σύνορα έχουν δύο μορφές. Είναι εξωτερικά, που προσδιορίζονται γεωγραφικά και ξεχωρίζουν τις φυλές και τα έθνη. Είναι όμως και εσωτερικά, που έχουν να κάνουν με τις αρχές και τις αντιλήψεις κάθε ανθρώπου, οι οποίες τον διαφοροποιούν από τους υπόλοιπους ανθρώπους. **Τα εσωτερικά όρια είναι απαραίτητο να υπάρχουν διότι καθορίζουν την ελευθερία και τη σωστή συμπεριφορά.** Κάθε άνθρωπος θα πρέπει να τα διαφυλάσσει για να διατηρεί την αξιοπρέπεια και το σεβασμό του απέναντι στους συνανθρώπους του, ώστε να μην γίνεται τυραννικός και απρεπής.

Όταν όμως αγαπάμε και πονάμε ταυτόχρονα, τότε αναγκαζόμαστε να σπάσουμε τα εσωτερικά μας όρια για να βρούμε διέξοδο στα συναισθήματά μας αυτά. Μια πονεμένη μάνα δεν είναι δυνατόν να μείνει εγκλωβισμένη ούτε στα σύνορα της φυλής της, ούτε στα όρια της αξιοπρέπειάς της. **Μπροστά στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει υπερβαίνει τους κανόνες, αίρεται πάνω από τα «πρέπει» και τολμά να βαδίζει σε μια πορεία επικίνδυνη, θαρραλέα, δυναμική. Επιχειρεί μια διαδρομή με μοναδικό εφόδιο την ελπίδα που γεννάει μέσα στην καρδιά της η πίστη προς τη δύναμη του Θεού».**

Κατακλείοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε τη διδαχή που προβάλλει για τον σημερινό άνθρωπο η γενναία μορφή και το φρόνημα της Χαναναίας: «Το παράδειγμά της είναι εξόχως σημαντικό για την εποχή μας, για τον σύγχρονο άνθρωπο που βυθίζεται πολλές φορές στα αμέτρητα αδιέξοδα, στο σκοτάδι της θλίψεως, στο πέλαγος της κενότητας, στην ομίχλη της αβεβαιότητας και στο άγχος των ανεκπλήρωτων επιθυμιών, αρνούμενος να προβεί στην υπέρβαση των δεδομένων της ζωής του. **Κλειστήκαμε στα σύνορα του εγωισμού, της αυτάρκειας, της απόλαυσης, του φανατισμού. Υψώσαμε πελώρια τείχη στην επικοινωνία μας με τον Θεό και τους συνανθρώπους μας.**

Μπορούμε όμως ακόμη να ακολουθήσουμε την πορεία της Χαναναίας. Μπορούμε με βάση την πίστη, την αγάπη και τον πόνο να σπάσουμε τα όρια που μας κρατούν νωχελικούς. Να γκρεμίσουμε τα τείχη που μας απομακρύνουν και μας συνθλίβουν. **Να γίνουμε επίμονοι και θρασύτατοι επαίτες της αγάπης του Χριστού. Να ζητήσουμε τα ψίχουλα του Θεϊκού ελέους. Όσο τρέχουμε κοντά στο**

ράτουμε

